

ZLATÉ ÚDOLÍ 2015

1. Úvod

Daleko na dosud neosídleném Západě byl veliký, nádherný kraj pastvin, lesů, jezer a zlatodolů. Tento kraj spravoval šerif Flanagan. Rozdělil jej na 16 pozemků a každý ten pozemek měl zase ještě 13 dílců. Pozemky byly pojmenovány a dílce očíslovány od jedničky do třináctky. Tak například pozemek písmene A - „Na staré cestě“ měl dílce A1, A2, A3, až do třináctky. Dílce všech pozemků se „prodávaly“ po dvaceti dolarech. Hlídka, která dosáhla nadpoloviční počet dílců od jednoho pozemku, dostala od Flanaganova velkou subvenci, až do výše 60 dolarů, a tak se každá snažila mít co nejdříve nadpoloviční většinu, to jest aspoň sedm ze všech třinácti dílců. Při jednom nákupu si hlídka mohla opatřit nejvýše dva dílce stejného pozemku.

Všech 208 dílců bylo brzo rozprodáno a pak vypuklo peklo. Konaly se dražby a pravidla hry říkala, že hlídka musí svůj drahocenný dílec, strádaný do vysněné nadpoloviční většiny, prodat hlídce jiné, jestliže ta jí nabídla vyšší cenu než původní, dvacetidolarovou. A tak se stávalo, že některý dílec byl ve vzrušujících dražbách vydražen až za 150, 210

dokonce i za 290 dolarů, když už nebylo u Flanaganova co kupovat a hlídky přitom pořád dostávaly za úseky velké příděly dolarů. Cílem hry bylo, aby hlídka v závěru hry měla co nejvíce pozemků a dílců.

Šerif Flanagan razil heslo, že Zlaté údolí, ten zaslíbený kraj, je jenom pro jeden ranč (tedy pro jednu hlídku), a proto ta touha mít pozemků a dílců na konci tábora co nejvíce a stát se majitelem celého Zlatého údolí.

V dražbách, konaných po každé výplatě dolarů za právě ukončený úsek, se odehrávaly vzrušující scény, pak už nešlo ani o subvenci šedesáti dolarů, ale o dílec, hlídka byla hotova přeplatit jiné soupeře a vykoupit jej i za nejvyšší dostupnou cenu. Jen aby měla o dílec více, jen aby byla blíže vytouženému cíli, získat celé Zlaté údolí.

ZLATÉ ÚDOLÍ 2015

2. Na cestě

Na začátku dvacátého století se dali američtí spisovatelé do sepisování barvitě historie Divokého Západu. Ačkoliv o ní napsali hodně knih a já jich přečetl slušnou řádku, nikde jsem nenašel zmínku o Zlatém údolí. Je možné, že na ně zapomněli, nebo o něm nevěděli. Anebo si mysleli, že takových příběhů se odehrálo v té vzrušené době hodně a není tedy nutné o něm psát. Tohle vysvětlení se mi zdá nejpravděpodobnější, neboť kdo by mohl zapomenout na Zlaté údolí, kdo by o něm na Divokém Západě nevěděl?

Vždyť historie tohoto kraje byla tak úžasná, tak vzrušující, naplněná činy statečných a dobrých, i zbabělých a podlých mužů, že by sama o sobě stačila na celý román. U d'asa - a byl by to román jedinečný a kouzelný! Čtenáři, kterým se v žilách bouří krev nad dnešním všedním životem, by ten příběh přímo hltali!

Ano - proč nenapsat o Zlatém údolí knihu? Což tady neprožil křivonohý Hawkins opakované přepadení svého dostavníku a nepoložil nakonec život při obraně cestujících? A Rony - zvaný Zrzoun - musel si nechat tělo rozdrásat drápy a tesáky divoké bestie několik kroků za posledním srubem jen proto, aby se o něm nikdo nedověděl? A co ty čerstvé hroby s křížkem

i bez kříže, do nichž byli uloženi osadníci, kteří ráno vesele vstali a netušili, že večer už nebudou mezi živými? Historie Zlatého údolí si nezaslouží, aby se o ní mlčelo!

Vydejte se s námi ve vzpomínkách do tohoto kouzelného kraje. Stín mrtvého Hawkinse bude neslyšně práskat do vzpínajících se koní a vy se budete natřásat v jeho poštovním dostavníku tak jako ti, kteří se svěřili Hawkinsovi před více než sto lety, když to ve Zlatém údolí začínalo.

ZLATÉ ÚDOLÍ 2015

3. Saloon

A vystoupíte tam daleko nahoře u sešlého saloonu Jimmy Burkyho, který přišel v přestřelce s bandity o jedno oko. A když vstoupíte dovnitř, bude se vám zdát, že v temných koutech, pokrytých pavučinami, slyšíte ještě ozvěny smíchu a kleteb kovbojů, chrastění hracích kostek i cinkot sklenic. Podivné vrypy v dřevěných stěnách vám prozradí, že se tu nehrálo vždycky poctivě a jen v kostky, ale také o život. Takový vryp ve stěně byl

často tečkou za životní dráhou chlapíka, který sem vstoupil veselý a bujarý - a zanedlouho ho ze saloonu odnášeli na opotřebovaném prkně nehybného, s obličejem přikrytým širákem.

ZLATÉ ÚDOLÍ 2015

4. Zlatodol Steve Jeffersona

Však pojďme dál. Zde stojí srub slavného Flanagana, který svou šerifskou hvězdu nosil ještě s pýchou a poctivě. Ta zde také měla proto váhu jako skála, která padla na Jacka Mortona a jeho šest lidí kdesi v Dáblově strži. V tomto srubu bylo zhotoveno všech dvě stě osm pověstných poukázek na jednotlivé dílce Zlatého údolí. Jestliže měl Flanagan vlasy bílé jako stříbro, můžete si být jisti, že to způsobily jen starosti, jak tyto poukázky v zastoupení vlády odevzdat do co nejspolehlivějších rukou.

Vždyť o pozemky ve Zlatém údolí se ucházely stovky dobrodruhů i poctivých, ale nesnášenlivých farmářů, kteří hledali nejlepší pastviny pro svá stáda a tušili, že jsou tu skryta velká naleziště zlata.

„Ve Zlatém údolí je místo jen pro jediný ranč,“ říkával Flanagan v těch pohnutých dnech. „Až tu bude stát, vypráskáme odsud všechny darmošlapy a darebáky.“

Chlapi se jeho slovům smáli a spokojeně i starostlivě se dívali, kolik dílců tohoto požehnaného kraje už mají v ruce. Mezi lidmi se šířily pověsti o bájném, ztraceném zlatodolu Steve Jeffersona. Ten tak objevit, to by bylo dolarů! I když ve Zlatém údolí bylo pořád dost práce, za kterou každý mohl získat od šerifa slušnou sumu na nákup dílců.

ZLATÉ ÚDOLÍ 2015

5. Farma

BUDEME ČÍST V PÁTEK 24.6.2015